

Csökken a pedagógushiány a szegedi járásban

A fiatalok közül nagyon kevesen jelentkeznek a tanyai iskolákhoz

Beszélgetés a járási tanács művelődésügyi osztályának vezetőjével

A következő oktatási év sikere érdekében a szegedi járásban is elintézték már a különböző áthelyezéseket, s kinevezték az új pedagógusokat is. Ezzel kapcsolatban Ács Zoltánnal, a járási tanács művelődésügyi osztályának vezetőjével beszélgettünk.

Nem növelik a képesítés nélküli tanítók számát

— Egyik legfőbb törekvésünk — mondotta —, hogy a pedagógushiány a továbbiakban ne növekedjen a szegedi járásban. Az üres állásokat is betöltjük, természetesen képesített pedagógusokkal. A jövőben egyre kevesebb lesz majd azoknak a száma, akiket képesítés nélkül foglalkoztatunk a pedagógus pályán. A képesítés nélküli tanítók számát ugyanis most már nem lehet tovább emelni, mert ez a tantervi anyag elvégzésének rovására menne. Csengelén és Bakson tanítanak legnagyobb számban képesítés nélküliek. — A jövő tanévre 45 új pedagógusra lenne szükségünk, 30 általános- és középiskolai tanárra és 15 tanítóra. A mórhalmi gimnázium osztály tanterületének a létszáma is növekszik, mert jövőre itt már második osztály is lesz, ugyanakkor Üllésen nyílik új gimnáziumi első osztály.

Ahol még mindig nincs elég pedagógus

— Az új tanévben 26 most végző fiatal pedagógus kerül a járás iskoláiba tanítani, 13-an pedig más megyéből, illetve más járásokból jönnek át hozzánk. Tizenkettővel több pedagógus tanít jövőre a szegedi járásban, mint eddig. Velük együtt közel 800 tanár, tanító, és óvónő tanít szeptember 1-től a járásban. Több kieső helyen, az úgynevezett C-területeken azonban, amelyek a községektől 5 kilométerre vannak, maradnak a régi állapotok, mert nincs elég pedagógusunk. Mintegy 20 kulcsszámra lenne még szükségünk. Pedagógusok kellene például Öttömöre a Pálfi, Balástyára az erdőközi iskolába, valamint Pusztaszer és Sövényháza belterületére, a sándorfalvi

homokpusztai, Tápéra a kutasai, Algyőre a Zsidai-tanyai iskolába, hogy csak néhány helyet soroljak fel. Az algyői Zsidai-tanyai iskolában szolgálati lakás is van.

— A frissen végző pedagógusok közül sajnos alig akad, aki a távolos tanyai iskolákba kéri magát. A csegelei és a sövényházi külteleki iskolát például nem pályázza meg egyetlen fiatal sem. Igaz, ezeken a helyeken még eléggé mostohák a feltételek, például nincs villany. Akik viszont itt tanítanak már hosszú évek, sőt évtizedek óta, azok áthelyezési kérelmét, hogy közelebb kerüljenek a városokhoz, vagy a városba, nem tudjuk teljesíteni, mert nincs helyettük más, aki pótolni tudná őket.

A fiatalok elhelyezése a járásokhoz tartozék

— Nem kis probléma ez. Eppen ezért helyesebb lenne, ha a frissen végző pedagógusok elhelyezéséről az illetékes járások gondoskodnának. Megtörténik az is, hogy egyes munkahelyek képviselői rálicitálnak, rákínálnak a másikra, csak hogy a fiatal pedagógus hozzájuk menjen tanítani. A jelenleg érvényben levő úgynevezett pályázati rendszert, amely a fiatal pedagógusokat hivatva van munkába állítani, felül kell vizsgálni. Ellenkező esetben a községektől kieső külteleki iskolákba évek múlva sem tudunk pedagógusokat kapni.

— A jövőben még többet kell tenni a tanyavilágról, mint eddig tettünk. S ezt a fiatal pedagógusoknak is meg kell érteniük. Természetesen meg kell találni annak a módját, hogy anyagiakkal még vonzóbbá tegyük a pályája elején álló pedagógusnak a kiesőbb iskolákat. Az úgynevezett tanyai pótlékok például fel kellene emelni.

Nem taníthat mindenki Szegeden

— Szegedre például az elmúlt tanév végén 73-an kérétek áthelyezését. Csak keveseknek lehetett teljesíteni kérését. Szegeden sem taníthat mindenki, sok pedagógusnak innen kell kijárni naponta a különböző községekbe. Ezek az utazó-pedagógusok igen áldozatos munkát vállaltak és végeznek

napról napra. Egyre javul azonban a közlekedés, s ma már nincs meg nem közelíthető hely a szegedi járásban.

— Sajnos, sokan csak átmeneti állomásnak tekintik a tanítást a szegedi járásban. Pedig mindenütt kell állandó tanerő, nemcsak Szegeden vagy a városok közelebb eső községeiben. Most hét idős pedagógus ment nyugdíjba, s a legtöbben továbbra is abban a községben laknak, ahol 35—40 éve tanítottak. Mint nyugdíjasok, továbbra is a falujukért dolgoznak.

Tovább fejlesztik a KGST országainak külkereskedelmét

Június 24-től 26-ig Varsóban tartotta ülését a Kölcsonos Gazdasági Segítség Tanácsának Külkereskedelmi Állandó Bizottsága.

Az ülés munkájában részt vettek a KGST-országok — a Bolgár Népköztársaság, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság, a Lengyel Népköztársaság, a Magyar Népköztársaság, a Mongol Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Román Népköztársaság és a Szovjetunió — küldöttségei.

A bizottság ülésén megfigyelői minőségben megjelentek a Kínai Népköztársaság, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, a Kuba Köztársaság és a Vietnami Demokratikus Köztársaság képviselői.

A bizottság számos fontos kérdést tárgyal meg és ha-

Az eredményes gazdálkodás a homokon már régóta foglalkoztatja a Duna—Tisza közén élő embereket. Hosszú évszázadokon át nehezen birkóztak vele, az ember és a homok küzdelmében sokáig az utóbbi kerekedett felül. A hatalmas homokbuckák egy-egy viharos széljárás után különböző helyeken üttették fel tanyájukat és csak nagyon lassan, sok-sok ember szorgalma és verejtéke árán sikerült úgy ahogy megszelídíteni. A bőséges napfény és a termést korán érlelő meleg még az avar időkben ébresztette a gondolatot az erre lakókban, hogy szőlőskerteket telepítsenek. A Tisza menti felsőalparti szőlőkről, ahogyan a nép nevezte: Árpád szőlőjéről — már I. Géza 1075-ös adománylevelé is említést tesz. Nagy Lajos királyunk pincéiben

már szabadszállási borok is voltak. És még a török hódoltság előtt megtaláljuk szőlőseit a Jánoshalmán, Kiskunhalason és Kiskunmajszán ma is gazdagon virágzó kultúráknak. Egyik legkedveltebb borszőlőfajtánk a kádarka a török hódoltság idején került hazánkba, amely később értékes tulajdonságai miatt nagy területeken honosodott meg és manapság is a borfogyasztók egyik legkedveltebb itala. A szőlő és gyümölcs térhódítása a múlt század második felében és a századfordulón következett be. A kötött talajokon pusztító filoxéra felkelte az immunis homokos területek iránti érdeklődést és elődeink ezekben az évtizedekben nagy lépéssel jutottak előre a homok meghódításában. A szőlő- és gyümölcsstermesztés igazi felvirágzásához azonban a szocialista átszervezés adta meg a döntő lökést.

Rozs vagy szőlő?

Bőséggel volt olyan tévhit, hogy a szőlő és a gyümölcs olyan speciális termelési ág, amely a nagyüzemben csődöt mond — ám az eltelt két-három esztendő alatt elért eredmények lezárták a vitát. A kételkedők csattanós és meggyőző választ kaptak.

A homokvilágban a kérdést az élet a következőképpen vetette fel: vagy termelünk több százezer holdat kitevő 2 aranykorona alatti homokos területeinket három mázsa rozstól, négy-öt mázsa kukoricától, vagy 60—80 mázsa szőlőt és ugyanannyi gyümölcsöt. Az egyik szakíró már a múlt század végén kifejtette, hogy míg egy hold rozs a homokon 10 forintot, addig egy hold szőlő 2800 forintot jövedelmez. Ez a tapasztalat nem évvált el. Eppen ezért a jelzett kettős alternatíva közül a választás az utóbbi megoldásra esett. Ez egyben azt is jelenti, hogy a mi,

Patolicsev szovjet külkereskedelmi miniszter a KGST Külkereskedelmi Állandó Bizottsága ülésének befejezése után fogadást adott a varsói szovjet nagykövetségen. A fogadáson megjelent Ince Jenő külkereskedelmi miniszter vezetésével a bizottsági ülésen részt vett magyar küldöttség is. (MTI)

szinte szüzföldnek számító homokterületeink a belterjes és gazdaságosan termő kertészeti kultúrák folyamán nagy termelési értéket adnak. És ha évszázadokon át szinte megoldhatatlannak látszó gondot jelentett e homokos vidékek parasztjainak élete, úgy a szőlő- és gyümölcstermesztvények egyben gondoskodást jelentenek a homokvilág ma még mostoha körülmények között élő emberéről. Bács-Kiskun megyében nagyon találóan a szőlőt a kommunizmus növényének nevezték el, jelképezve, hogy a napjainkban létesített ültetvények a mai generáció jövőjét, a kommunizmusért folytatott harcunkat alapozza meg.

Elődeink nyomában

Bács-Kiskun gazdaságtörténeti múltja azt bizonyítja, hogy nagy kiterjedésű homokos területeink a meglehetősen szélsőséges, de végeredményben mégis kedvező időjárási tényezőkkel együtt a szőlő- és gyümölcsstermesztésnek ígértek a legnagyobb jövőt. Tehát új lehetőségeink birtokában folytatnunk kell azt, amit elődeink oly hősiességgel megkezdtek, be kell fejeznünk a homok meghódítását, ami egyet jelent a homok korszerű, a világszínvonalon álló hasznosításával is.

Kormányzatunk nagy jelentőséget tulajdonít Bács-Kiskun eme adottsága hasznosításának, hiszen az ötéves tervtörvény kimondja: »Mintegy 70—80 ezer katasztrális hold nagyüzemi szőlő telepítését főként a rekonstrukció keretében kell úgy végrehajtani, hogy közvetlen a szőlő-, illetve a bortermés és felvásárlás növekedjék.« Ez a nagyarányú állami és társadalmi program amelyet a Duna—Tisza közén a futóhomokból aranyhomok programnak neveztek el, a második ötéves terv idején Bács-Kiskun megyében 45 ezer hold szőlő és 25 ezer hold gyümölcsös telepítését irányozza elő.

Már húszezer holdnyi telepítés

A szőlő- és gyümölcsstermesztésre azokon a területeken is sor kerül, ahol a kertészeti kultúrák eddig még nem honosodtak meg. Ezek a legalacsonyabb jövedelmű körzetek, s így lehetővé válik a mezőgazdaság termelőerőinek egyenletesebb elosztása is.

A telepítési program rendkívül nagy szervező tevékenységet igényelt a párt- és állami szervektől, az állami gazdaságoktól, a termelőszövetkezetektől, termelőszövetkezeti csoportoktól és a szakszervezetektől egyaránt. De annak ellenére, hogy különösen kezdetben nagy gond volt a szaporítóanyag biztosítása, s kedvezőtlen volt az időjárás, már több mint húsz ezer holdnyi szőlőtelepítés az eredmény. A telepítések egy érdekes színfoltja, hogy tsz-kozi vállalkozásként is hoznak létre ültetvényeket: Jánoshalmán 275 és Imrehegyen 200 holdon.

A homok végleges meghódításáért

Meggyőződésünk, hogy az új telepítésekkel végérvényesen elűzzük a homoki szegénységet és kulturálatlanságot, és jelentős lépést teszünk előre annak érdekében, hogy a futóhomokból valóban aranyhomok legyen. Bács-Kiskun a szőlő- és gyümölcsstermesztésben nagy tapasztalatokat szerzett parasztsága megtiszteltetésnek veszi, hogy öt esztendő alatt akkora új ültetvényt mondhat magáénak, amekkorát annak előtte csak 150 év alatt sikerült megvalósítani. Eppen ezért büszkén vallja, hogy az az új honfoglalás, amely szemünk előtt zajlik a homok meghódításának befejezéséért, a magyar szőlőstermesztés nagy fellendülését, biztosan bekövetkező világhírnévének megalapozását és a szőlő- és gyümölcskultúra reneszánszát fogja eredményezni.

WELTHER DÁNIEL

Kistelek, Dorozsma és Forráskút jár az élen

A felvásárlásról tárgyalt a népfrent járási elnöksége

Tegnap délelőtt a járási tanács székházában kibővített elnökségi ülést tartott a Hazafias Népfrent szegedi járási bizottsága. Ez alkalommal a mezőgazdasági felvásárlás jelenlegi helyzetét vitatták meg.

Korom István, a járási tanács vb. felvásárlási csoportjának vezetője beszámolt a járás területén folyó felvásárlási munkáról. Az első fél évben az egyes községekben igen szép eredmények születtek. Kisteleken például több mint 237 százaléka teljesítették a felvásárlási tervet, Kiskundorozsmán 170, Forráskúton 145, Pusztamérgesen pedig 108,3 százalékos volt a terv teljesítése. Hasonlóan jól alakultak az eredmények Rózsán, Sándorfalván, Sövényháza, Balástyán és Mórhalmon. Lema radát a versenyben Öttömös, Üllés, Pusztaszer, Zombó, Gyálárét és Csengele,

A verseny egyik igen jelentős pontja kimondja, hogy a községek megállapított hízott sertés előirányzatot május 31-ig kell szerződésben lekötöni. A járás ezt a tervet 97,7 százaléka teljesítette.

Sok szó esett a baromfi-felvásárlásról is. Többen javasolták: a nyári munkák befejezése után képezzenek ki baromfigondozókat, akik megfelelő szakértelemmel irányítják majd a baromfi-nevelést. A háztáji gazdaságokkal is nagyobb mennyiségű baromfi felvásárlására kell szerződést kötni.

Megállapította a tanácskozás, hogy a Csongrád megyei MEK megfelelően felkészült a zöldség- és gyümölcsstermesztés felvásárlására. Eddig is szerezten, gyorsan bonyolította le az áru átvételét a termelőktől. Néhány községben azonban kérték, ha lehetne rövidítsék meg a várakozási időt.

Negyven helyett hetvenöt vagon

Júniusban a tervezett negyven helyett hetvenöt vagon zöldborsót exportál a Szegedi Konzervgyár. Mivel a zöldborsószezon vége felé közeledik, az üzembem megkezd-

ték az előkészületeket a paradicsom és paprika konzerválására. Lecső- és paradicsom-készítményekből is nagyobb exportrendelést kell majd kielégíteniük.

A címkézőgép azonos idő alatt kétszer annyi zöldborsós üvegre ragasztja a címkét, mint kézzel lehetséges

Szállítás előtt papírdobozokba rakják az üveges árut a csomagoló dolgozói